

at dette anføres i loven. Ligeledes anses det for selvfølgeligt, at speditøren, hvis han driver transportforretning, ikke tillige skal have næringsbrev som vognmand.

Til § 20.

I stk. 1 angives, hvad der efter denne lov må forstås ved vognmandsvirksomhed, nemlig befordring af personer eller gods med motorkøretøjer.

Gods omfatter i overensstemmelse med almindeligt sprogbrug enhver form for ejendele, varer og lign. Motorkøretøjer anses for et mere klart begreb end den hidtidige betegnelse „vogne eller lignende befordringsmidler“. Et køretøj er ethvert befordringsmiddel, der kan køre på hjul uden brug af skinner, og betegnelsen „motorkøretøjer“ forudsætter, at køretøjet er forsynet med motor som drivkraft. Jernbane-, sporvejs-, luft- og søtransport, såvel som cykle- og hestevognstransport omfattes ikke af denne næring. I det omfang, jernbaner eller sporveje benytter motorkøretøjer, vil befordring hermed være omfattet af loven, medmindre virksomheden drives af det offentlige.

Efter bestemmelsen kræves næringsbrev som vognmand, uanset hvor den pågældende bor. Endvidere fastsættes, at næringsbrev som vognmand giver adgang til udøvelse af næringen over hele landet.

Til § 21.

Efter bestemmelsen omfatter auktionsholdernæring modtagelse af varer til salg ved auktion på dertil bestemte steder og i forbindelse hermed forberedelse af auktionens afholdelse, f. eks. registrering, trykning af kataloger, annoncering m. v. Incasso og anden bistandsydelse er derimod ikke forbeholdt auktionsholdere.

Til § 22.

Definitionen af vekselerervirksomhed tilsigter bl. a. at holde handel med værdipapirer for egen regning uden for denne næring. Til erhvervs-mæssig omsætning af værdipapirer for egen regning kræves dog det fælles næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende.

I stk. 2 foreslås, at betegnelsen „vekselerer“ kun må benyttes af dem, der har næringsbrev som vekselerer, således at vekselerer-betegnelsen i modsætning til nu kun kan benyttes af næringsdrivende, der opfylder de særlige betingelser — borådighed, vandel — der efter forslaget stilles for at få næringsbrev som vekselerer, og som er forpligtet til at følge de særlige forskrifter, der af handelsministeren efter stk. 3 vil blive givet for dem, der driver denne virksomhed.

Til § 23.

Der henvises til beretningen fra udvalget vedrørende ejendomsmæglere og ejendomshandlere og til bemærkningerne hertil i afsnit 138 i kommissionens betænkning.

Det bemærkes, at handel med fast ejendom for egen regning i overensstemmelse med gammel praksis holdes uden for næringsloven, således f. eks. at køb og salg af ejendomme i spekulationsøjemed ikke kræver næringsbrev, og at den næringsvirksomhed, der omfattes af denne bestemmelse — uanset den misvisende betegnelse „ejendomshandler“ — alene er formidling af køb og salg af fast ejendom m. v.

Til § 24.

I stk. 2 foreslås, at man indtil 1. januar 1970 opretholder de hidtidige bestemmelser om, at handlende kun må have ét detailudsalgssted i hver kommune. Bestemmelsen indebærer, at de hidtil gældende begrænsninger i håndværkeres og industridrivendes afsætningsret straks vil bortfalde for alle sådanne virksomheder, der kun har ét udsalgssted i kommunen. De pågældende håndværkere og industridrivende vil herefter kunne forhandle enhver art af varer fra dette udsalgssted.

Kun de håndværks- og industrivirksomheder, der har flere udsalgssteder i samme kommune, vil indtil 1970 være undergivet de hidtidige begrænsninger i afsætningsretten.

Håndværkeres og industridrivendes adgang til at have værksteder er i øvrigt ikke begrænset, idet begrænsningen kun gælder for detailudsalg, altså forretningssteder, hvorfra der afsættes varer til forbrugere. Således er der heller intet til hinder for, at en grosserer kan have flere forretningssteder, hvis han kun sælger til andre næringsdrivende.

Bestemmelsen i stk. 3 tilsigter at hindre, at automater på disse steder skal anses for forretningssteder og derfor ikke kunne opstilles, såfremt vedkommende næringsdrivende i øvrigt har fast forretningssted i den pågældende kommune.

Bestemmelsen i stk. 4, der er ny, tilsigter generelt at gøre det muligt for en næringsdrivende at oprette en filial inden for samme kommune, når kommunen i udpræget grad benyttes til sommer- og weekendophold.

Bestemmelsen i stk. 5, der ligeledes er ny, tilsigter at opretholde de nuværende telefonkiosker.

Bestemmelsen i stk. 6 tilsigter at hindre omgåelse af reglerne i stk. 2.

Til § 32.

Ligesom den nuværende næringslov vil heller ikke en ny næringslov komme til at gælde for Fær-